

Dr David L. Mathewson, Teologia Nowego Testamentu,

Sesja 15, Obraz Boga, Część 1

© 2024 Dave Mathewson i Ted Hildebrandt

To jest dr Dave Mathewson w swoim cyklu wykładów na temat teologii Nowego Testamentu. To sesja 15, Obraz Boga, część 1.

Teraz chciałbym rozważyć inny temat, który wciąż, jak sądzę, jest związany z tematem ludu Bożego, ale także jest związany z wieloma innymi tematami, a mianowicie obrazem Boga i obrazem Boga w ludzkości, a także tym, jak ten temat spełnia się w Chrystusie i jego ludzie. Ale poświęciliśmy trochę czasu na przyjrzenie się tematowi ludu Bożego i temu, jak sam ten temat sięga aż do stworzenia, gdzie Bóg stwarza Adama i Ewę jako swój pierwszy lud, z którym wchodzi w przymierze i zleca im reprezentowanie jego rządów i panowania oraz rozprzestrzenianie jego panowania i obecności na całe stworzenie. Jednak Adam i Ewa zawiedli i zobaczyliśmy, że Izrael miał to zastąpić lub wypełnić, jako swego rodzaju nowy Adam, nowy nosiciel obrazu.

A jednak zawodzą, a potem przychodzi Jezus Chrystus i wypełnia to, czego nie udało się Adamowi i czego nie udało się Izraelowi. A jako prawdziwy Izrael, jako prawdziwy lud Boży, w którym wszystkie obietnice i wszystkie zamierzenia Boga dla ludzkości są spełnione, ci, którzy należą do Chrystusa, stają się również prawdziwym ludem Bożym. W związku z tym schematem, który właśnie podsumowałem z naszych rozważań na temat ludu Bożego, w związku z tym schematem, ruchem i rozwojem, jest pojęcie obrazu Boga.

Początkiem obrazu Boga jest oczywiście Księga Rodzaju, rozdział 1, wersety 27 i 28. Pod koniec rozdziału 1, pierwsza część opowieści o stworzeniu, narracja o stworzeniu, zaczyna się od Księgi Rodzaju 1, wersetów od 26 do 28. Potem Bóg rzekł: Uczyńmy człowieka na nasz obraz, podobnego do nas, aby panował nad rybami morskimi i nad ptactwem powietrznym, nad bydłem i nad wszystkimi dzikimi zwierzętami i nad wszystkimi zwierzętami pełzającymi po ziemi.

Więc Bóg stworzył ludzkość na swój obraz. Na obraz Boga stworzył ich, mężczyznę i kobietę, stworzył ich. W wersecie 28 Bóg pobłogosławił im i powiedział do nich: bądźcie płodni i rozmnażajcie się lub wzrastajcie w liczbę, napełniajcie ziemię i czyńcie ją sobie poddaną, panujcie nad rybami w morzu i nad ptactwem w niebie i nad wszelkim stworzeniem żyjącym, które porusza się po ziemi.

W tej sekcji poznajemy stworzenie Boże jako punkt kulminacyjny i szczyt Jego twórczej aktywności. Poznajemy stworzenie ludzkości na obraz Boga. A teraz, z tego

powodu, chcemy trochę porozmawiać o tym, co jest rozumiane lub co oznacza obraz Boga, a następnie prześledzić ten temat w całym Starym Testamencie, a następnie w jego wypełnieniu w Nowym Testamencie.

Teraz, najczęściej, powszechne teologiczne rozumienie obrazu Boga, jeśli weźmiesz do ręki systematyczną książkę teologiczną, która omawia doktrynę człowieczeństwa i dyskusje na temat człowieczeństwa stworzonego na obraz Boga, zazwyczaj obraz Boga jest rozumiany w kategoriach istot ludzkich stworzonych z moralnym nastawieniem, z intelektem. Są stworzeni, aby być istotami moralnymi, intelektualnymi, racjonalnymi i wolicjonalnymi. Wracając do Reformacji, było to powszechne rozumienie tego, co oznaczało bycie stworzonym na obraz Boga.

Więc ludzie są moralni i intelektualni, wolicjonalni i racjonalni, odzwierciedlając te aspekty Boga, które są komunikowalne ludziom. I w ten sposób są stworzeni na obraz Boga. Więc częścią debaty jest to, czy powinniśmy lepiej rozumieć obraz, to, co jest znane jako ontologiczny pogląd na obraz, to znaczy te postacie, które odzwierciedlają atrybuty lub cechy Boga.

Mamy odzwierciedlać Boga, będąc moralnymi i intelektualnymi, istotami wolicjonalnymi, czy też obraz Boga jest bardziej funkcjonalny. A to ma związek z rządzeniem. Zobaczymy więc, gdy przyjrzymy się temu tekstowi nieco bardziej szczegółowo, intrygujące jest to, że obraz Boga, Boga stwarzającego ludzkość na swój obraz, znajduje się w kontekście ich zdolności do rządzenia całym stworzeniem.

Teraz, pierwszą rzeczą, o której należy trochę porozmawiać, jest to, co rozumiemy przez obraz. Prawdopodobnie, sednem zrozumienia obrazu Boga, lub ludzkości stworzonej na obraz Boga, jest zrozumienie obrazu w kategoriach odbicia lub reprezentacji. Więc najprawdopodobniej, jednak rozumiemy, sednem stworzenia na obraz Boga jest to, że Adam i Ewa mieli odzwierciedlać lub reprezentować Boga w jakiś sposób. I znowu, debata brzmi, czy są oni bardziej przedstawicielami Boga? Czy powinniśmy rozumieć obrazy bardziej ontologicznie, o ile nasza struktura i nasze atrybuty odzwierciedlają Boga, czy powinniśmy rozumieć je bardziej funkcjonalnie? Większość uczonych Starego Testamentu wskazuje na praktykę starożytnych królów Bliskiego Wschodu polegającą na ustawianiu posągu lub wizerunku siebie w kraju pod ich nieobecność, a obraz ten był odbiciem lub reprezentacją ich rządów, ich suwerenności w kraju.

Prawdopodobnie to właśnie dzieje się w początkowych rozdziałach Księgi Daniela, gdzie Daniel i jego przyjaciele są wzywani do pokłonu i oddania czci posągowi przy dźwiękach muzyki. Obraz, który ustanawia Nebukadneccar, jest prawdopodobnie przedstawieniem jego rządów, jego suwerenności nad ziemią. Większość wskazałaby to jako właściwe tło dla zrozumienia obrazu Boga w rozdziale 1 Księgi Rodzaju. Tak więc z tego punktu widzenia ludzkość byłaby postrzegana jako reprezentująca rządy Boga i panowanie Boga nad ziemią i nad ziemią.

Więc łącząc to wszystko razem, co to znaczy być na obraz Boga? Czy mamy to rozumieć bardziej w kategoriach faktu, że posiadamy wiedzę, mamy intelekt, jesteśmy racjonalnymi, wolicjonalnymi istotami, mamy dążyć do świętości, czy też powinniśmy to rozumieć bardziej funkcjonalnie, aby rządzić ziemią w miejscu Boga? Cóż, zastanawiam się, czy koniecznie musimy, gdy złożysz cały kanon razem, że na jednym poziomie obraz Boga prawdopodobnie sugeruje, że jesteśmy wolicjonalnymi, racjonalnymi, moralnymi istotami, ale że to jest to, co jest konieczne, aby wypełnić zlecenie rządzenia. Więc przynajmniej w Księdze Rodzaju, to drugie wydaje się być w centrum uwagi. W Księdze Rodzaju 1:26-28, myślę, że to drugie jest w centrum uwagi, że to, co oznacza bycie stworzonym na obraz Boga, to to, że odzwierciedlamy i reprezentujemy. Jesteśmy reprezentacjami suwerenności Boga i Jego panowania nad całym stworzeniem.

To znaczy, jesteśmy wiceregentami, jesteśmy wiceregentami Boga, rządzący w jego imieniu, rządzący jako jego przedstawiciele. Tak więc, w ten sam sposób, w jaki starożytny król Bliskiego Wschodu ustawiał posąg lub obraz samego siebie jako reprezentację swojej suwerenności i rządzenia krajem, ludzie są obrazami Boga; mają odzwierciedlać, reprezentować i rozprzestrzeniać rządy Boga w całym pierwszym stworzeniu. Tak więc funkcja rządzenia jest związana z obrazem Boga w Księdze Rodzaju 1. Jesteśmy wiceregentami Boga; reprezentujemy Jego obecność i rządzący całym stworzeniem.

Ale prawdopodobnie zakłada, że to, co jest potrzebne do wykonania tego zlecenia, to to, co jest wymagane do wykonania tego zlecenia, to to, że jesteśmy również istotami wolicjonalnymi, racjonalnymi, moralnymi, odzwierciedlającymi charakter Boga. Tak więc, podsumowując, Adam i Ewa w Księdze Rodzaju 1, w punkcie kulminacyjnym stworzenia całego wszechświata przez Boga w rozdziale 1, teraz Adam i Ewa są stworzeni na obraz Boga, zarówno moralnie, jak i racjonalnie i wolicjonalnie, ale przede wszystkim funkcjonalnie jako przedstawiciele obecności Boga i Jego panowania nad całym stworzeniem. Tak więc Adam i Ewa ponownie mieli być zastępcami regentów Boga, a ich zleceniem było bycie płodnymi i rozmnażanie się, to znaczy, Greg Beal twierdzi, że oznacza to wytworzenie innego potomstwa noszącego obraz, które wypełniłoby ziemię i ponownie rozprzestrzeniło rządy i chwałę Boga w całym stworzeniu.

Teraz, aby śledzić fabułę, która prowadzi nas do rozdziału 3 Księgi Rodzaju, a jak widzieliśmy wielokrotnie, rozdział 3 Księgi Rodzaju pokazuje, jak zamiar Boga, aby ludzkość rządziła całym stworzeniem, aby była płodna i rozmnażała się, aby rozprzestrzeniać swoje panowanie w całym stworzeniu, został zrujnowany z powodu upadku, a obraz Boga, jak zgodziłaby się większość teologów, nie został zatarty ani zniszczony, ale co najmniej został zeszpecony i zrujnowany i wymagał odnowienia i przywrócenia. I tak raz jeszcze widzimy, że rozdział 3 Księgi Rodzaju jest swego rodzaju linią podziału w testamencie, w testamentach, między tym, jak Bóg przywróci

swój zamiar dla ludzkości w swoim pierwszym stworzeniu, które teraz zostało dotknięte i zrujnowane przez upadek. Jak, w odniesieniu do obrazu Boga, moglibyśmy teraz sformułować pytanie, w jaki sposób Bóg przywróci swój obraz w ludzkości? W jaki sposób Bóg przywróci ludzkość jako nosicieli swojego obrazu, aby wypełnili swoje polecenie, aby zarządzili całym stworzeniem, byli płodni i rozmnażali się? A jeden poziom, reszta Starego Testamentu i Nowy Testament, mogą być uznane za odpowiedź na to pytanie.

Kiedy zaczniemy patrzeć na resztę Starego Testamentu, aby zobaczyć, jak to zaczyna się spełniać, zanim przyjrzymy się nawet chronologicznie lub kanonicznie niektórym tekstom, chcę przeskoczyć do Psalmu rozdział 8, Psalmu, do którego już się odwoływaliśmy, ale musimy do niego wrócić ponownie, ponieważ Psalm rozdział 8 jest wyraźną aluzją do Księgi Rodzaju rozdział 1 i stworzenia wszechświata przez Boga oraz stworzenia ludzkości jako nosicieli Jego obrazu, aby zarządzili całym stworzeniem. Psalm rozdział 8 w pewnym sensie wyobraża sobie idealnego Adama i to, co Adam miał osiągnąć lub co Adam powinien był zrobić i został stworzony do zrobienia w związku ze stworzeniem. Przeczytam więc tylko kilka z tych tekstów, ale chcę, abyście zwrócili uwagę na tematykę suwerenności Boga nad stworzeniem, Jego aktu twórczego i godności, z jaką stwarza ludzkość, rządząc stworzeniem w Jego imieniu lub jako Jego przedstawiciel.

Tak więc Psalm 8 zaczyna się: Panie, Boże nasz, jak majestatyczne jest Twoje imię na całej ziemi. Tak, suwerenność Boga nad całym stworzeniem. Umieściłeś swoją chwałę w niebiosach przez uwielbienie dzieci i niemowląt.

Ustanowiłeś twierdzę przeciwko twoim wrogom, aby uciszyć wroga mściciela. Gdy patrzę na twoje niebiosa, dzieło twoich palców, księżyc i gwiazdy, które umieściłeś na swoim miejscu, czym jest ludzkość, że pamiętasz o ludziach, że się nimi zajmujesz? Uczyniłeś ich niewiele mniejszymi od aniołów, a chwałą i czcią ich uwieńczyłeś.

Uczyniłeś ich władcami nad dziełami rąk Twoich. Wszystko złożyłeś pod ich stopy, wszystkie trzody i bydło, i wszystkie zwierzęta polne, ptactwo niebieskie, ryby morskie, wszystko, co pływa po szlakach mórz. Panie, Panie nasz, jak majestatyczne jest imię Twoje na całej ziemi.

Tak więc Psalm 8 celebrowa pierwotny akt twórczy Boga w rozdziale 1 Księgi Rodzaju, ale koncentruje się na punkcie kulminacyjnym, którym jest stworzenie ludzkości i obdarzenie jej honorem, majestatem i godnością jako tych, którzy rządzą całym stworzeniem. Werset 6: Uczyniłeś ich władcami nad wszystkimi dziełami rąk Twoich i wszystko poddałeś pod ich stopy; poddanie czegoś pod stopy jest demonstracją podporządkowania lub rządzenia lub podporządkowywania. I tak, nawiązując do rozdziału 1 Księgi Rodzaju, Psalm 8 ponownie wyobraża sobie ideał dla Adama i ideał dla ludzkości jako nosicieli obrazu Boga, chociaż słowo obraz nie jest tutaj użyte.

Oczywiście, nawiązuje to do Księgi Rodzaju 1:26 do 28, która przedstawia ludzkość taką, jaką Bóg chciał, aby rządziła stworzeniem. Teraz znowu, z powodu Księgi Rodzaju 3 i z powodu grzechu, ideał Psalmu 8 został zniekształcony i nie trzeba czytać zbyt daleko w pozostałej części Księgi Rodzaju po Księdze Rodzaju 1 i 2, po Księdze Rodzaju 3, aby zobaczyć, że tak się dzieje. Ale wychodząc poza Księgę Rodzaju 1 i 2 oraz pierwotny akt twórczy Boga i zamiar ustanowienia Adama i Ewy jako nosicieli Jego obrazu, którzy rządzą stworzeniem jako Jego przedstawiciele, odkrywamy, że misja Adama została faktycznie przekazana Izraelowi.

Teraz, gdy spojrzymy wstecz na temat ludu Bożego i raz jeszcze pokażemy, jak integralnie powiązane są te tematy, gdy spojrzymy wstecz na temat ludu Bożego, zobaczyliśmy, że Izrael był rozumiany przez wybór Abrahama, a wielki naród Izraela, który miał pochodzić od niego, został wybrany przez Boga, aby przywrócić i dokonać i rozpocząć wypełnianie tego, czego Adam i Ewa nie zdołali zrobić w pierwotnym ogrodzie jako jego lud. I teraz widzimy to samo z obrazem Boga. To, czego Adam i Ewa nie zdołali zrobić w wypełnieniu Bożego polecenia dla nich jako nosicieli Jego obrazu w Księdze Rodzaju 1 i 3 oraz Psalmie 8, jest teraz przeniesione na Izrael, a to polecenie jest teraz dane narodowi Izraela.

I pozwólcie mi przeczytać kilka tekstów, które są rozsiane po Starym Testamencie i ostatecznie prowadzą do tekstu prorockiego. Ale kilka tekstów kończy się powtórzeniem polecenia danego Adamowi w Księdze Rodzaju 1, 26 do 28. Myślę, że już przeczytaliśmy kilka z tych tekstów, ale przeczytamy je jeszcze raz.

Na przykład w Księdze Rodzaju rozdział 17, werset 2, w kontekście obietnic Boga i przymierza, które zawarł z Abrahamem, Księga Rodzaju 17, werset 2. Następnie zawrę przymierze między mną a tobą. To Bóg mówi do Abrahama i znacznie zwiększy waszą liczbę lub znacznie pomnoży waszą liczbę. I pamiętajcie, widzimy to raz po raz w obietnicy Boga danej Abrahamowi, że uczyni go wypełnieniem stworzenia wielkiego narodu. Pomnoży swoje potomstwo; będzie ich więcej niż gwiazd i piasku morskiego itd.

Tak więc w wersecie 17, werset 6, uczynię cię bardzo płodnym. Uczynię z ciebie narody, a królowie będą pochodzić od ciebie. Cała ziemia Kanaan, w której teraz mieszkasz, jest cudzoziemcem.

Dam cię jako wieczne posiadanie tobie i twoim potomkom po tobie. Ponownie, moglibyśmy przeczytać inne teksty, ale obietnica uczynienia Abrahama płodnym i spowodowania, że rozmnoży się w ziemi, jest bezpośrednim wypełnieniem obietnicy danej Adamowi w rozdziale 1. I argumentowałbym, że jest to część tego, co oznacza być na obraz Boga lub być nosicielem obrazu Boga: rozdział 22 i wersety 17 i 18 Księgi Rodzaju.

Z pewnością będę ci błogosławił i uczynię twoje potomstwo tak licznym jak gwiazdy na niebie i jak piasek na brzegu morza. Twoje potomstwo posiada miasta swoich wrogów, a przez twoje potomstwo wszystkie narody ziemi będą błogosławione, ponieważ byłeś mi posłuszny. Tak więc zauważ ponownie rozmnożenie wzrostu potomstwa Abrahama, że będzie liczniejsze niż gwiazdy i niebo, i piasek morski.

Wyjścia rozdział 1 i werset 7 w kontekście przygotowań Boga do wybawienia swojego ludu przymierza z Egiptu lub wybawienia swojego ludu z Egiptu, aby ustanowić przymierze z nim, aby był ich Bogiem, a oni jego ludem. Rozdział 1 i werset 7. Przeczytam werset 6. Teraz Józef i wszyscy jego bracia i całe to pokolenie umarli, ale Izraelici byli niezwykle płodni i bardzo się rozmnożyli, zwiększyli swoją liczebność i stali się tak liczni, że ziemia została nimi wypełniona. Księga Kapłańska rozdział 26 w kontekście formuły przymierza, którą przeczytaliśmy wcześniej, ale w Księdze Kapłańskiej rozdział 26 i werset 9 ponownie skupiamy się na płodnym obrazie, obrazie bycia płodnym, wzrastania i rozmnażania się w relacji z Izraelem, co wydaje się odzwierciedlać zlecenie dane Adamowi.

Wiersz 9. Spojrzę na was łaskawie i uczynię was płodnymi, i pomnożę waszą liczbę, i zachowam moje przymierze z wami. Ponownie, słowo Boga do Izraela, a następnie, jeśli mogę po prostu przeczytać kilka tekstów prorockich, które również wydają się rezonować z tym językiem polecenia, które zostało dane Adamowi. Izajasz rozdział 51 i wersety 2 i 3. Izajasz rozdział 51 i ponownie, mówiliśmy już o Izajaszu w kontekście dużej części tekstu Izajasza, szczególnie środkowe sekcje od 40 do 55, przewidują Boga ratującego i wyzwającego swój lud z wygnania i wersety 1 i 2 rozdziału 51. Słuchajcie mnie, wy, którzy dążycie do sprawiedliwości i szukacie Pana. Spójrzcie na skałę, z której zostaliście wykuci, do kamieniołomu, z którego zostaliście wykuci. Spójrzcie na Abrahama, waszego ojca, i na Sarę, która go urodziła, gdy go powołałem; był on tylko jednym człowiekiem, a Ja go pobłogosławiłem i sprawiłem, że był liczny, lub sprawiłem, że się rozmnożył, a potem w Księdze Ezechiela, w rozdziale 36, aby podać jeszcze jedno odniesienie, jest wiele innych tekstów, które moglibyśmy przejrzeć, ale jest jeszcze jedno odniesienie z prorocznego tekstu w Księdze Ezechiela, który rozważaliśmy w związku z większością innych tematów, inny tekst w kontekście przywrócenia z wygnania i ustanowienia przez Boga przymierza ze swoim ludem w wersetach od 9 do 12 rozdziału 36.

Zacznę od wersetu 8: „Ale wy, góry Izraela, wytworzycie gałęzie i owoce dla mojego ludu, Izraela, bo wkrótce powrócą do domu, co brzmi trochę jak język Ogrodu Eden. Martwię się o was i spojrzę na was z łaską. Zostaniecie zaorane i obsiane, i sprawię, że wielu ludzi będzie mieszkać w was, tak, cały Izrael, miasta będą zamieszkane, a ruiny odbudowane. Zwiększę liczbę ludzi i zwierząt żyjących w was, co odzwierciedla polecenie z Księgi Rodzaju, rozdział 1, i będą one owocne i rozmnożą się lub staną się liczne. Osadzę w was ludzi, jak w przeszłości, i sprawię, że będziecie bardziej prosperujący niż wcześniej, wtedy poznacie, że Ja jestem Pan. Sprawię, że ludzie, mój lud, Izrael, będą mieszkać w was, będą was posiadać, a wy będziecie ich

dziedzictwem, nigdy więcej nie pozbawicie ich ich dzieci. Tak więc, to co wszystkie te teksty mają wspólnego, i moglibyśmy przyrzeć się innym, to odzwierciedlenie niektórych z nich bardziej wyraźnie i konkretnie niż innych, ale myślę, że wszystkie odzwierciedlają nie tylko obietnicę Abrahama, z którą niektóre z nich są powiązane, ale wszystkie sięgają do Księgi Rodzaju, rozdział 1, gdzie teraz Izrael ma wypełnić zlecenie dane pierwotnemu nosicielowi obrazu Boga, a był nim Adam. Tak więc Izrael ma również odzwierciedlać obraz Boga i rozprzestrzeniać Boże panowanie i chwałę na całej ziemi, co Adam i Ewa mieli zrobić na pierwszym miejscu.

Inny ważny tekst, który niekoniecznie używa języka płodności i rozmnażania, ale taki, który moim zdaniem nadal prawdopodobnie odnosi się do narodu Izraela jako odzwierciedlającego obraz Boga, wykonującego to, co Adam miał robić, i jest to tekst, który już przeczytaliśmy, ale chcę go teraz przeczytać w związku z tematem obrazu Boga, a mianowicie Wyjścia rozdział 19, werset 6 i zaczynając od wersetu 5 Bóg mówi Mojżeszowi, co ma teraz powiedzieć Izraelitom, jeśli będziecie mi w pełni posłuszni i będziecie przestrzegać mojego przymierza, to spośród narodów będziecie skarbem, chociaż cała ziemia należy do mnie, będziecie dla mnie królestwem kapłanów i zauważam, że Izrael ma teraz być królestwem, czyli ma rządzić, stając się płodnymi, rozmnażającymi się, ma być królestwem kapłanów, którzy będą rządzić ziemią, którzy będą rozprzestrzeniać obecność Boga i rządzić całym stworzeniem, wypełniając mandat dany Adamowi w Księdze Rodzaju rozdział 1, którego nie wykonał. Więc ponownie wydaje mi się, że Izraelowi powierzono teraz misję, którą dano Adamowi. Naród izraelski otrzymał zadanie, które Adam otrzymał w Księdze Rodzaju, w rozdziale 1, aby był płodny, rozmnażał się, rządził ziemią, odzwierciedlał obraz Boga oraz uczynił to, czego Adam i Ewa nie zdołali uczynić z powodu nieposłuszeństwa i grzechu.

Oczywiście, jak wiecie, jak głosi historia, Izrael również nie odzwierciedlił obrazu Boga. Izrael również nie wywiązał się ze swojego zadania, co prowadzi nas do tekstu Nowego Testamentu. Jednak jest jeszcze jeden tekst, który należy rozważyć, który może również w Starym Testamencie odzwierciedlać obraz Boga i wypełnienie nakazu Adama, aby odzwierciedlać obraz Boga i panować nad całym stworzeniem, znajduje się w rozdziale 7 Księgi Daniela. Ponownie, jest to kolejny tekst, który rozważymy w odniesieniu do Jezusa Chrystusa.

Ale w rozdziale 7 Księgi Daniela, wizja Daniela syna człowieczego, który jest postacią ludzką, w przeciwieństwie do bestialskich postaci, które Daniel widzi w swojej wizji, bestie, które reprezentują władców i królestwa, zostaną zastąpione przez syna człowieczego, postać podobną do człowieka, który będzie rządził, którego królestwo zastąpi ich. Nie będę czytał całej sekcji, szczególnie opisu czterech bestii, ale zaczynając od wersetu 9, pod koniec jego wizji tych czterech bestii, które reprezentują królestwa i władców, zaczynając od wersetu 8, Gdy myślałem o rogach, które były na tej ostatniej bestii, pojawił się przede mną inny róg, mały, który wyrósł

między nimi, a trzy z pierwszych rogów zostały wyrwane przed nim. Ten róg miał oczy podobne do ludzkich i usta, które mówiły chępliwie.

A potem werset 9: I spojrzałem, a trony zostały ustawione. Tak więc tron jest symbolem władzy, królestwa i autorytetu. Trony zostały ustawione, a Przedwieczny zajął swoje miejsce.

Jego ubranie było białe jak śnieg. Włosy na jego głowie były białe jak wełna. Jego tron płonął ogniem, a koła płonęły.

Jesteśmy więc wyraźnie w kontekście panowania Boga, suwerenności Boga i Jego panowania, jak to zostało zademonstrowane przez tron. Rzeka ognia płynęła, wychodząc sprzed Niego. Tysiące tysięcy uczestniczyło w Nim.

Dziesięć tysięcy razy, dziesięć tysięcy stanęło przed Nim. Sąd zasiadł, a księgi zostały otwarte. Potem nadal patrzyłem z powodu chępliwych słów, które róg mówił od tej ostatniej bestii.

I patrzyłem, aż bestia została zabita, a ona została zniszczona i wrzucona w płonący ogień. Pozostałe bestie zostały również pozbawione swojej władzy, swojego panowania, swojej mocy i swojego królestwa, ale pozwolono im żyć przez pewien czas. A potem w mojej wizji w nocy spojrzałem, a tam był przede mną ktoś podobny do syna człowieczego.

Przybywszy z obłokami nieba, zbliżył się do Przedwiecznego i został zaprowadzony do Jego obecności. Dano Mu autorytet, chwałę i suwerenną moc. Wszystkie narody i ludzie każdego języka oddawali Mu cześć.

Jego panowanie jest wiecznym panowaniem, które nie przeminie, a Jego królestwo jest takie, które nigdy nie zostanie zniszczone. Więc chcę, abyście zwrócili uwagę na to, że w rozdziale 7 Księgi Daniela, w tej wizji syna człowieczego, myślę, że widzi on kogoś, widzi osobę, która ostatecznie wypełni mandat dany Adamowi. A mianowicie ustanowić wieczne królestwo, aby rządzić całą ziemią i wszystkimi narodami.

Teraz, później w rozdziale 7 Księgi Daniela, gdzie Daniel ma interpretację wizji, interesujące jest, że syn człowieczy wydaje się, w rozdziale 7, syn człowieczy wydaje się odnosić zarówno korporacyjnie do Izraela, jak i indywidualnie do osoby. Autor przewiduje, że korporacyjny Izrael, korporacyjny lud Boży, będzie reprezentowany przez kogoś, kto umożliwi im wypełnienie ich funkcji rządzenia. Więc myślę, że to, co tutaj znajdujemy, jest demonstracją oczekiwania na postać syna człowieczego, to jest postać podobną do Adama, która będzie odzwierciedlać obraz Boga i wypełni zamiar Boga dla ludzkości na pierwszym miejscu, otrzymując teraz autorytet, otrzymując suwerenną moc i z wiecznym panowaniem, rządząc nad ziemią, z królestwem, które będzie trwać wiecznie i nigdy nie zostanie zniszczone, tak jak cztery bestialskie moce

wcześniej w rozdziale 7. Więc Daniel 7 pozostawia nas prawie z pytaniem, cóż, kto jest tym, kto wypełni to polecenie? Kim jest Ten, który ustanowi suwerenne królestwo Boże na ziemi, ponownie wypełniając panowanie nad całym stworzeniem, jakie Bóg zamierzył dla ludzkości w Księdze Rodzaju 1 i 2 oraz w Psalmie 8? Teraz przechodzimy do Nowego Testamentu, gdzie chcemy poświęcić czas na przyjrzenie się rozwojowi tematu obrazu Boga w Nowym Testamencie.

I pierwszą rzeczą, którą należy zasugerować, jest to, że usłyszysz to jak zepsutą płytę, będzie się to powtarzać tak często, ale raz jeszcze, wszystkie te tematy, przede wszystkim, znajdują swoje wypełnienie lub skupiają się w osobie Jezusa Chrystusa. Więc jeśli chodzi o temat obrazu Boga, przede wszystkim Jezus przychodzi, aby przywrócić obraz Boga w ludzkości, sam czyniąc to, czego Adam nie zrobił, i czego Izrael nie zrobił, wykonując misję daną Adamowi, aby rządził ziemią i zapełnił ziemię. Innymi słowy, Jezus przychodzi jako prawdziwy obraz Boga, aby dokonać tego, czego Adam, Izrael i ludzkość nie zrobili lub nie mogli zrobić z powodu grzechu, który Jezus dokonuje.

A potem zobaczymy, jak w przypadku innych tematów, w szerszym ujęciu, że ci, którzy należą do Chrystusa, obrazu Boga, są w nich również przywracani. Raz jeszcze, chcę przyjrzeć się kilku fragmentom w Ewangeliach, a następnie w reszcie Nowego Testamentu, z których niektóre są bardzo wyraźne w swoim odniesieniu do obrazu Boga, a niektóre są nieco bardziej ukryte, ale nadal, myślę, odzwierciedlają język obrazu Boga ze Starego Testamentu. Pierwszym punktem wyjścia, być może dość wyraźnym przykładem, byłaby genealogia Łukasza w rozdziale 3 Ewangelii Łukasza.

Co ciekawe, w porównaniu do genealogii Mateusza, która w głównej mierze sięga do Abrahama i Dawida, tak właśnie zaczyna się Ewangelia: Jezus, syn Abrahama, syn Dawida, właściwie odwrotnie, syn Dawida, syn Abrahama. Ale Łukasz śledzi genealogię Jezusa aż do Adama. I pozwólcie mi zacząć od przeczytania wersetu 23.

Teraz sam Jezus miał około 30 lat, kiedy rozpoczął swoją postugę. Był synem, więc uważano go za Józefa. A potem genealogia zaczyna śledzić Jezusa aż do wersetu 37, syna Metuszelacha, syna Enocha, syna Jareda, syna Mahaleela, syna Kenana, syna Enosza, syna Seta, syna Adama, który jest synem Boga.

Tak więc, intrygująco, wracając do rozdziału 3 i wersetu 22, pod koniec kulminacyjnego momentu chrztu Jezusa, Duch Święty zstępuje na niego w postaci gołębiczy, a z nieba rozlega się głos mówiący: Ty jesteś moim synem, którego kocham, a w tobie mam upodobanie. Tak więc Jezus jest już ustanowiony jako syn, jako syn Boga, ale teraz jest to powiązane z Adamem, który jest również synem Boga. Tak więc, chociaż może tu dziać się wiele rzeczy, wydaje się, że genealogia Jezusa łączy go z Adamem, aby wykazać, że Jezus jest ostatnim Adamem.

Jezus jest teraz tym, który dokona tego, czego Adam nie zdołał dokonać. Albo możemy powiedzieć, że Jezus będzie prawdziwym synem Boga, prawdziwym nosicielem obrazu Boga, który teraz dokona tego, czego Adam nie dokonał. A potem jest ciekawie: w rozdziale 4 Ewangelii Łukasza czytamy o kuszeniu Jezusa przez Szatana, w ten sam sposób, w jaki Adam i Ewa zostali skuszeni przez Szatana do grzechu.

Tak więc Jezus teraz, wypełniając zlecenie dane Adamowi i wypełniając zamiar Boga względem Adama, podobnie jak widzieliśmy w temacie ludu Bożego, podobnie będzie testowany. Jednak w przeciwieństwie do Adama i w przeciwieństwie do Izraela, Jezus nie zawiedzie testu. Zda test jako prawdziwy syn Boga i dokona tego, czego Adam nie zdołał dokonać.

Tak więc Łukasz 3 i 4, pierwsza część rozdziału 4, z testowaniem na pustyni, kuszeniem przez Szatana, wydaje się, przynajmniej cokolwiek innego, łączyć Jezusa Chrystusa z Adamem, Jezus jest teraz prawdziwym synem Boga i prawdziwym nosicielem obrazu, który wypełni Boże cele, których Adam nie zdołał wypełnić. Inny, być może półjawny tekst jest znaleziony, właściwie powinienem powiedzieć nie jeden konkretny tekst, ale temat lub tytuł, który jest znaleziony w całych Ewangeliach synoptycznych, a jest to określenie Jezusa Chrystusa jako Syna Człowieczego. Syn Człowieczy, porozmawiamy o tym więcej, gdy zajmiemy się tematem Chrystusa lub Chrystologią lub osobą i dziełem Jezusa Chrystusa później.

Ale jednym z ulubionych samookreśleń Jezusa jest Syn Człowieczy i prawdopodobnie tytuł Jezusa, Syn Człowieczy; chociaż robi z nim pewne unikalne rzeczy, prawdopodobnie sięga aż do rozdziału 7 i wersetu 14 Księgi Daniela, które czytaliśmy przed chwilą. Tak więc używając tytułu Syn Człowieczy, Jezus twierdzi, że jest Synem Człowieczym, wywyższonym niebiańskim Synem Człowieczym z rozdziału 7 i wersetu 14 Księgi Daniela, który wypełnia misję Adama, by rządzić całą ziemią. Innymi słowy, nawet jeśli nie wyczerpująco, to przynajmniej częściowo, to co jest implikowane w tytule Jezusa, Syn Człowieczy, to to, że wypełni misję Adama, by rządzić.

Dokona tego, czego nie udało się Adamowi, otrzymując wieczne królestwo, otrzymując autorytet i panując nad całym stworzeniem i wszystkimi ludźmi na ziemi. Tak więc ponownie, jeśli nie wprost, to przynajmniej częściowo wprost, wydaje się, że Syn Człowieczy może być również powiązany z tematem obrazu Boga, gdzie teraz Jezus Chrystus jest prawdziwym obrazem, prawdziwym Adamem, który wypełni pierwotne zlecenie dane Adamowi w Księdze Rodzaju 1, że rządził, ale którego nie wykonał. Kilka innych ukrytych, moglibyśmy powiedzieć, pojęć lub tematów, które znajdujemy w Ewangeliach w odniesieniu do Jezusa Chrystusa to... Przyjrzymy się temu w następnym temacie, którym się zajmiemy.

Postanowiłem zająć się tym tematem po obrazie Boga, ponieważ są one tak ściśle ze sobą powiązane. Ale to znaczy, że Jezus wyraźnie wskazuje, że przyszedł, aby

zainauguować królestwo Boże. W spełnieniu, zobaczymy, gdy dotrzemy do królestwa Bożego, Jezus przychodzący, aby zainauguować królestwo Boże, jest spełnieniem starotestamentowych oczekiwań na nadchodzące królestwo.

Ale chciałbym również argumentować, że zamiar Boga, aby ustanowić swoje królestwo, ma być ostatecznie postrzegany jako wypełnienie zamiaru Boga, aby Adam rządził całym stworzeniem. Jeśli spojrzysz szczególnie na Ewangelię Mateusza, Mateusz przedstawia Jezusa Chrystusa jako obiecanego króla, jako obiecanego syna Dawida, który przychodzi, aby zainauguować i wypełnić obiecanie królestwo Dawida, ale znowu, to prawdopodobnie sięga aż do rozdziału 1 Księgi Rodzaju. I tak, implicite, zamiar Boga, aby ustanowić swoje królestwo przez Jezusa Chrystusa, lub implicite, Jezus Chrystus doprowadzi do wypełnienia obiecanego królestwa Bożego, jest implicite demonstracją zamiaru Boga, aby Adam rządził całym stworzeniem. Ponadto, Jezus zainauguował nowe stworzenie.

Wracając do tematu stworzenia, nowego stworzenia, ziemi, o którym dyskutowaliśmy, zobaczyliśmy, że nawet w Ewangeliach, szczególnie w jego cudach, jego uzdrowieniach, które są odwróceniem skutków grzechu na pierwotne stworzenie, poprzez własne zmartwychwstanie Jezusa, Jezus inauguruje nowe stworzenie, tak że w pewnym sensie, ponownie, Jezus jest nowym Adamem nad nowym stworzeniem, które doprowadza do wypełnienia to, czego pierwszy Adam nie zdołał zrobić w pierwszych stworzeniach. Ponownie, poprzez własne zmartwychwstanie Jezusa, poprzez jego uzdrowienie i poprzez dokonywanie cudów, Jezus inauguruje nowe stworzenie. I tak, implicite, fakt, że inauguruje nowe stworzenie łączy go z Adamem i, ponownie, implicite, z Jezusem spełniającym zamysł Boga dla Adama jako nosiciela obrazu Boga.

Podsumowując więc dowody ewangeliczne, widzimy, że Jezus jest doskonałym obrazem Adama, który teraz wypełnia to, czego Adam i Izrael nie zdołali zrobić. Ale teraz, co zobaczymy w reszcie Nowego Testamentu, szczególnie, chociaż nadal będziemy widzieć pewien nacisk na Jezusa Chrystusa jako nowego Adama i Jezusa Chrystusa wypełniającego polecenie dane Adamowi, a w szczególności odniesienia do niego jako obrazu Boga, zobaczymy teraz, że w reszcie Nowego Testamentu ten obraz Boga, który najpierw miał zostać wypełniony w Adamie, teraz zostaje przeniesiony lub teraz zostaje wypełniony w ludziach, którzy należą do Chrystusa. Tak więc, tak jak zobaczyliśmy raz jeszcze u ludzi Boga, że Jezus był prawdziwym Izraelem, wszystkie zamiary Boga, Jego cele i Jego obietnice dla Izraela znajdują swoje wypełnienie w Chrystusie, a następnie w Jego ludzie na mocy przynależności do Chrystusa.

Teraz zobaczymy, myślę, to samo z tematem obrazu. Tak więc Jezus jest doskonałym obrazem Adama, który spełnia Boży zamiar wobec Adama i który go spełni, ale teraz zostanie on wypełniony w ludzie Bożym, który należy do Jezusa Chrystusa, prawdziwego obrazu Boga. Pierwszy punkt zatrzymania, myślę, i myślę, że

najwyraźniejsze odniesienie, to 1 List do Koryntian, rozdział 15, a większość pozostałego tekstu, który będziemy analizować, znajduje się w listach Pawła, ale być może także w jednym lub dwóch innych dokumentach Nowego Testamentu.

Zakończymy raz jeszcze Księgą Objawienia, która również sugeruje, że temat obrazu Boga uczestniczy w strukturze już, ale jeszcze nie. To znaczy, że obraz Boga jest już przywracany w Jezusie Chrystusie i jego naśladowcach w oczekiwaniu na dokończone przywrócenie i dokończone wypełnienie obrazu Adama w ludzie Bożym. Tak więc w 1 Koryntian rozdział 15, w kontekście rozważań Pawła na temat zmartwychwstania zarówno Jezusa Chrystusa, jak i wierzących, głównym tematem 1 Koryntian 15 nie jest tylko zmartwychwstanie Jezusa.

Głównym tematem jest w rzeczywistości zmartwychwstanie wszystkich ludzi Boga. Ale Paweł wyraźnie odnosi się do zmartwychwstania Jezusa, ponieważ jeśli sam Jezus zostanie wskrzeszony, jak twierdzi Paweł, to są pierwsze owoce lub początkowe etapy kolejnych zmartwychwstań. Więc jaki interes mają Koryntianie w zaprzeczaniu przyszłemu fizycznemu zmartwychwstaniu, ponieważ sam Jezus Chrystus został wskrzeszony? A częścią argumentu Pawła jest to, że jeśli śmierć ma zostać ostatecznie pokonana, jeśli śmierć, która nadeszła w wyniku pierwszego grzechu Adama, pierwszego grzechu Adama i pierwszego stworzenia, jeśli śmierć, która nadeszła w wyniku tego, i ponownie przeczytaj Księgę Rodzaju 3 i kolejne rozdziały Księgi Rodzaju, gdzie wszyscy umierają, jeśli ta śmierć ma zostać pokonana, to ostatecznie wymaga to zmartwychwstałego ciała.

Jeśli nasze fizyczne ciała nie zostaną wskrzeszone, to Paweł zasadniczo mówi, że śmierć nadal ma ostatnie słowo. Śmierć nadal ma ostatnie słowo. Ale aby Bóg pokonał śmierć, ostatniego wroga, wymaga nie tylko życia pozagrobowego, nie tylko wiecznego istnienia duszy, ale fizycznego ciała zmartwychwstania.

I to jest argument Pawła w 1 Liście do Koryntian 15. I to jest w wersetach 45 i następujących, gdzie omawia zmartwychwstanie Jezusa w kontekście Jezusa jako drugiego Adama, który teraz, na obraz Boga, odwraca skutki grzechu pierwszego Adama. Więc zaczynając od wersetu 45, przeczytam ostatnią część wersetu 44.

Jeśli istnieje ciało naturalne... A propos, czytam z NIV z 2011 r. Jeśli istnieje ciało naturalne, istnieje również ciało duchowe. A przez ciało duchowe Paweł nie ma na myśli ciała niefizycznego.

Nadal mówi o ciele fizycznym, ale takim, które jest tak przesiąknięte życiodajnym duchem Boga, że nadaje się do niezniszczalnego istnienia i niezniszczalnego nowego stworzenia. Tak więc, jeśli istnieje ciało naturalne, istnieje również ciało duchowe. Tak więc jest napisane, że pierwszy Adam stał się istotą żywą, ostatni Adam duchem życiodajnym.

Duchowe nie było pierwsze, ale naturalne, a potem duchowe. Pierwszy człowiek był z prochu ziemi; drugi człowiek był z nieba. Jaki był ziemski człowiek, tacy są ci, którzy są z ziemi.

A jaki jest człowiek niebieski, tacy są i ci, którzy są w niebie. Jak nosiliśmy obraz ziemskiego człowieka, tak będziemy nosić obraz niebieskiego człowieka, którym jest Jezus Chrystus. Oświadczam wam, bracia i siostry, że ciało i krew nie mogą odziedziczyć królestwa Bożego ani to, co zniszczalne, nie odziedziczy tego, co niezniszczalne.

Ponownie, Paweł nie zaprzecza zmartwychwstaniu ciała, mówiąc, że ciało i krew nie mogą go odziedziczyć. W przeciwnym razie zaprzecza sam sobie w pozostałej części rozdziału. Ponownie, ciało i krew są swego rodzaju idiomami dla naszych nietrwałych, śmiertelnych, skażonych grzechem ciał, upadłych ciał żyjących w tej sferze istnienia, w przeciwieństwie do ciał, które są niezniszczalne i nadają się do życia w nowym stworzeniu.

Ale ponownie, zwróć uwagę na ten język, szczególnie w wersecie 49. Tak jak nosiliśmy obraz ziemskiego człowieka, tak będziemy nosić obraz niebiańskiego człowieka, którym jest Chrystus. Zatem implikacją jest tutaj to, że Chrystus jest prawdziwym obrazem Boga.

Sam Chrystus dokonuje tego, czego Adam nie zdołał dokonać, a teraz my również będziemy nosić jego obraz. My również będziemy nosić ten obraz w wypełnieniu pierwotnego zamysłu Boga względem Adama. Tak więc Adam, na obraz Boga, przez swój grzech, przynosi śmierć i to, co jest zepsute.

Ale teraz Jezus Chrystus, jako prawdziwy obraz Boga, teraz przynosi życie poprzez ducha, którego daje, przynosi życie i przyniesie życie. I otrzymamy ciała, które nadają się do niezniszczalnego, nieskazitelnego istnienia w nowym stworzeniu. Ciała, które są tak przesiąknięte życiodajnym duchem Boga, że nadają się do nowego stworzenia.

To będzie ostateczne wypełnienie bycia na obraz Boga. Tak więc 1 Koryntian 15 pokazuje, że poprzez życie dane przez ducha, śmierć spowodowaną grzechem Adama, sytuacja ta jest teraz odwrócona przez zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa. Poprzez Ducha Świętego, którego Chrystus nam daje, jesteśmy teraz przemienieni i będziemy przemienieni w nie jeszcze na Jego obraz.

A następnie werseł 49 pokazuje, że obraz Adama, który został skażony grzechem, który nosimy, zostanie przywrócony przez bycie na obraz Chrystusa. Ponownie zatem, odwracając skutki upadku i skutki grzechu przez przyjęcie dającego życie ducha Bożego. To jest zmartwychwstanie, które przychodzi przez połączenie się z drugim Adamem, który daje nam życie.

Teraz, podobnie jak to, aby poprzeć to, co znajdujemy w Księdze Rzymian. I nie będę czytał tej sekcji długo. Przeczytam tylko kilka wersetów, ponieważ już je przeczytaliśmy.

Ale to jest Rzymian 5:12-21, myślę, że wyraża coś podobnego. Rzymian 5:12-21, jak wspomniałem wcześniej, to długie porównanie Chrystusa i Adama. I myśl jest taka, że to, co Adam zrobił przez swój akt grzechu, pogrążając ludzkość w grzechu i śmierci, Jezus Chrystus teraz odwraca przez swój jeden akt posłuszeństwa, teraz przynosząc sprawiedliwość i życie.

Ale także, wydaje się, że idea jest taka, że akt nieposłuszeństwa pierwszego Adama jest również przewyższony przez posłuszeństwo drugiego Adama. Jak mówi rozdział 5, werset 14, jest on tym, którego pierwszym Adamem jest typem. Tak więc pierwszy Adam w Księdze Rodzaju 1 staje się typem lub wzorem, który antycypuje innego Adama, który jest osobą Jezusa Chrystusa.

Tak więc posłuszeństwo Jezusa Chrystusa, ponownie, nie tylko przewyższa grzech, nieposłuszeństwo i śmierć spowodowane przez pierwszego Adama i jego nieposłuszeństwo, ale Jezus przychodzi również, aby dokonać tego, czego Adam nie zdołał dokonać. To znaczy, poprzez doskonałe posłuszeństwo Bogu, a także poprzez dawanie życia. Tak więc raz jeszcze, to poprzez zmartwychwstanie, to poprzez życie, które Jezus Chrystus daje przez Ducha, przewyższamy skutki pierwszego grzechu Adama.

A to jest przez utożsamienie się z drugim Adamem. Innymi słowy, obraz Adama zostaje przywrócony w nas. Boży zamiar dla Adama, w rozdziale 1 Księgi Rodzaju, zostaje przywrócony w nas przez upodobnienie się do obrazu Chrystusa.

Kto, jako obraz Boga, jest prawdziwym Adamem, który czyni to, czego Adam nie uczynił. Prawdopodobnie tak powinniśmy czytać Rzymian, rozdział 8, wersety 28 i 29. Rzymian rozdział 8:28 i 29, wszyscy znamy werset 28, ale czasami zapominamy, co następuje.

A wiemy, że Bóg we wszystkim współdziała ku dobremu tym, którzy Go miłują, którzy są powołani według Jego postanowienia. Jakie dobro czyni Bóg? Werset 29. Albowiem tych, których Bóg od wieków poznał, przeznaczył, aby stali się podobni do obrazu Jego Syna, aby On był pierworodnym między wielu braćmi i siostrami.

Tak więc raz jeszcze, Rzymian 8:28 i szczególnie 29, prawdopodobnie ostatecznie należy zrozumieć, i być może zakłada to, co przeczytaliśmy w rozdziale 5 i wersetach od 12 do 21 z porównaniem Adama do Chrystusa, że teraz obraz, który zostaliśmy przywrócić, jesteśmy w trakcie przywracania do obrazu Chrystusa, który jest drugim Adamem. Tak więc raz jeszcze, to, co Bóg zamierzył dla Adama jako nosiciela jego obrazu, ostatecznie spełnia się w Chrystusie, prawdziwym obrazie Boga, a następnie

na mocy przynależności do Chrystusa obraz Boga zostaje przywrócony, nie przez przynależność do Adama, ale teraz przez przynależność do Chrystusa. Innym, moim zdaniem, kluczowym tekstem w listach Pawła, szczególnie w reszcie Nowego Testamentu, dla zrozumienia tematu obrazu Boga, jest Kolosan rozdział 3, Kolosan rozdział 3, a szczególnie wersety 9 i 10.

Więc werset 9. Nie okłamujcie się nawzajem, bo zrzuciliście z siebie starego człowieka z jego uczynkami, a przyoblekliście nowego człowieka, który odnawia się ku poznaniu na obraz swego twórcy. To znaczy tego, który stworzył obraz. Teraz kilka rzeczy do zauważenia, powtórzę to, co powiedziałem wcześniej, ten język starego człowieka lub nowego człowieka lub starego ja i nowego ja nie powinien być rozumiany jako odnoszący się do jakiejś ontologicznej części mojego bytu, że istnieje nowe ja lub nowe ja, lub ontologicznie coś nowego, co jest oddzielone od reszty mnie.

Ale zamiast tego, w tym języku nowego ja i starego ja, w rzeczywistości lubię zachowywać starsze tłumaczenia nowego człowieka i starego człowieka, ponieważ sugeruje to ideę przynależności do naszej głowy. Tak więc, stary człowiek to Adam, który jest naszą głową, a to ja w Adamie, należący do Adama, pod kontrolą Adama, zdominowany i pod panowaniem grzechu i śmierci. Tak więc stary człowiek lub stare ja byłoby tym, kim jestem w Chrystusie, kim należę do Chrystusa, pod władzą Chrystusa, w sferze panowania i wpływu Chrystusa, która charakteryzuje się prawością, życiem i otrzymywaniem Ducha Świętego.

To jest nowy człowiek. Więc nawet to stare ja, nowe ja, lub stary człowiek, nowy człowiek, język wydaje się odzwierciedlać, znowu, język Adama, kontrast między Adamem a Chrystusem. Ale wyraźnie, ostatnia część wersetu 10, odnowienie w wiedzy na obraz jego twórcy wydaje się sugerować, myślę, wydaje się wyraźnie sugerować, że autor czerpie lub nawiązuje do rozdziału 1 Księgi Rodzaju, a zwłaszcza 26 do 28, i Adama stworzonego na obraz Boga.

Ale pozwólcie mi powiedzieć parę rzeczy na ten temat. Przede wszystkim, dla mnie bardzo trudno jest nie przeczytać tego stwierdzenia w Kolosan 3, a szczególnie w wersecie 10. Trudno nie przeczytać go w świetle Kolosan rozdział 1 i wersetów od 15 do 18, gdzie czytamy o Synu, Jezusie Chrystusie, Synu, który jest obrazem niewidzialnego Boga, pierwotnym całego stworzenia.

Tak więc, poprzez Jezusa Chrystusa, poprzez wcielenie Jezusa Chrystusa, stając się człowiekiem, niewidzialny Bóg staje się teraz widzialny. Tak więc, jako nosiciel obrazu Boga, w pewnym sensie, jako ten, który jest obrazem Boga, interesujące jest, że Paweł nie mówi, że Jezus został stworzony na obraz Boga, ale jest obrazem Boga. Jako ten, który jest obrazem Boga, teraz odzwierciedla i objawia niewidzialnego Boga.

Niewidzialny Bóg staje się widzialny w osobie Jezusa Chrystusa, który jest obrazem Boga. Bo w nim wszystko jest stworzone, rzeczy w niebie i na ziemi. Zauważ echo rozdziału 1 Księgi Rodzaju: na początku Bóg stworzył niebo i ziemię, teraz Jezusa Chrystusa; o Jezusie powiedziano, że w nim wszystko jest stworzone, rzeczy w niebie i na ziemi, widzialne i niewidzialne.

Wiersz 17, On jest przed wszystkimi rzeczami i w Nim wszystko jest osadzone. Wiersz 18, On jest głową Jego ciała, Kościoła. On jest początkiem i pierworodnym spośród umarłych.

Odniesienie do zmartwychwstania. Tak więc Chrystus, przede wszystkim, w Kolosan 1:15-18, Chrystus jest prawdziwym obrazem Boga, zarówno funkcjonalnie, jak i ontologicznie. Ontologicznie jest samym Bogiem; czyni widzialnym niewidzialnego Boga, jest odbiciem Boga, objawia Boga, ale także funkcjonalnie jest tym, który objawia Boga, jest tym, który wypełnia cele Boga w stworzeniu; to przez Chrystusa wszystkie rzeczy są stworzone.

Ale w wersecie 18 rozdziału 1, teraz Chrystus jest również inauguratorem nowego stworzenia przez swoje zmartwychwstanie. I wziąłbym to wtedy, i nosi w sobie obraz Boga: rozdział 1, werseci 15.

Dlatego Chrystus odzwierciedla obraz Boga, czego Adam i Izrael nie potrafili uczynić. Tak więc Jezus jest prawdziwym obrazem Boga, który teraz, raz jeszcze, inauguruje nowe stworzenie. Jezus jest prawdziwym obrazem Boga w nowym stworzeniu.

Teraz, w następnej części kursu, przyjrzymy się, w jaki sposób to jest przeniesione do Listu do Kolosan 3, jak to się odnosi do naszego bycia na obraz Boga, a potem przejdziemy do rozważenia kilku innych tekstów Nowego Testamentu, które odnoszą się do tematu obrazu Boga.

To jest dr Dave Mathewson w swoim cyklu wykładów na temat teologii Nowego Testamentu. To sesja 15, Obraz Boga, część 1.